

45

МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

K 7/M 45

120000868831

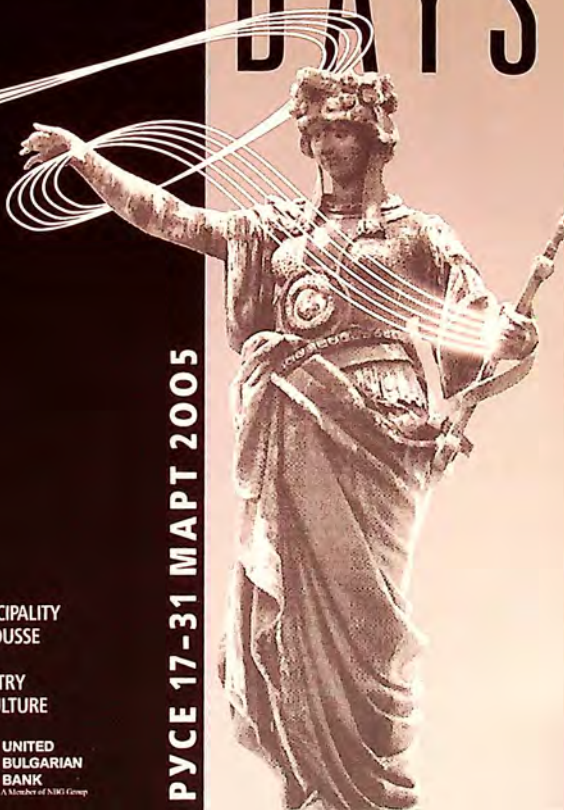

INTERNATIO

FESTIVAL MARCH MUSIC DAYS

17-31 MARCH 2005

ROUSSE, BULGARIA

MUNICIPALITY
OF ROUSSEMINISTRY
OF CULTUREUNITED
BULGARIAN
BANK

A Member of NBO Group

РУСЕ 17-31 МАРТ 2005

K 7/M 45

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868831

448232

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

45. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“

Русе

17 – 31 март 2005

КРЕМЕРАТА МУЗИКА

ГИДОН КРЕМЕР

цигулка, Латвия

АНДРЕЙ ПУШКАРЬОВ

ударни, Украйна

29.03 Вторник 19 ч.

Зала „Филхармония“

VORGACHIM®

ПРОГРАМА

I.

Владимир Кобекин
(1947)

Двойни Вариации за цигулка и чинел *
(Върху тема на Й. С. Бах)

Йохан Себастиан Бах
(1685 – 1750)

Шакона за соло цигулка
из Партита № 2, ре минор

Лубош Фишер
(1935 – 1999)

Сгук
за цигулка и ударни инструменти *

II.

Астор Пиацола
(1921 – 1992)

Три танго-етюда *

Йохан Себастиан Бах

Четири инвенции
транскрипция – А. Пушкаръов

Астор Пиацола

Дуа за цигулка и вибрафон

* Първо изпълнение в България

Владимир Кобекин е роден през 1947 г. Председател е на композиторски Уралския съюз. Той е един от безспорните авторитети в областта на музикалния театър. Повече от 10 негови опери са представени с голям успех в Москва, Санкт-Петербург, Новосибирск, Екатеринбург и Лòкум. Отличената му с Руската национална награда опера „Пророкът. Триптих по Пушкин“ е играна в Касел, Германия в рамките на оперен фестивал с участието на Екатеринбургската опера. Въпреки известността си предимно като оперен композитор, Кобекин твори успешно и в други музикални жанрове. В последно време интересите му са насочени към монодийното пеене и митичния театър.

Двойни вариации за цигулка и чинел – „Първата тема е композирана под силното впечатление от специфичния фолклорен феномен наричан „причет“-„обговаряне“ или „припяване“ на някакво важно събитие в живота на общността. Този „причет“ композиторът е слушал в селата около Вологда предимно на сватби и погребения. Професионалистките – да ги наречем „оплаквачки“, владеят твърде добре своята работа и могат да доведат слушащите ги до едно почти екстатично състояние. Втората вариационна тема е заимствана от Й.С.Бах, твърде известна е и едва ли се нуждае от специални обяснения. По авторски замисъл, спокойното звучене на чинела в края на пиесата трябва да алюдира тази известна Бахова тема.

Могъщият вариационен корпус на Баховата „Шакона“ сякаш излъчва това, което близо век и половина по-късно е уловено и лапидарно формулирано в знаменитата пропозиция на австрийския философ Л. Витгенщайн: *„За това, за което не може да се говори, за него трябва да се мълчи“*. Може да се говори обаче за значението на транскрипцията за самия Бах, както и за съдбата на неговото творчество. Транскрибирайки, (и в двата смисла – на преписване и на пренаписване) Майсторът се учи, но и отдава почит на другите майстори. Така се връзва веригата на традицията. Бахови творби са преработвани от Моцарт (прелюдии и фузи от „Добре темперирания клавиър“ за струнно трио), Менделсон и Шуман (съчиняване на нелепи съпроводи към цигулковите соло сонати, свързано с вярата, че оригиналните клавири са изгубени), Брамс (Шаконата - за пиано, само лява ръка), Шьонберг (оркестрация на органовата

Прелюдия и fuga Es-Dur), Веберн (оркестрация на Fuga ricercata a sei voci). Да не говорим за огромната дейност на Феручо Бузони. В настоящия концерт ще чуем една преработка на четири клавирни инвенции за вибрафон. Но няма вибрафонът не е и клавишен инструмент! А и чужди ли са му проблемите на свиренето legato, за чието преодоляване са композирани самите инвенции? Нека отбележим, че изобщо всяко изпълнение, по-точно интерпретация, е и *пренаписване*.

Лубош Фишер завършва последователно Пражката консерватория и Музикалната академия в същия град в класа на Е. Хлобил. Неговата дипломна работа, операта „Ланселот“ и досега е постоянна част от репертоара. Международната известност обаче го спохожда след като творбата му „Петнадесет гравюри от Дюреровия Апокалипсис“ е класирана на първо място на Международната трибуна на композитора през 1967 г. в Париж. Фишер получава и значителна известност като автор на филмова музика (над 300 филма). За музиката си към филма „Лабиринтът на властта“ е удостоен през 1979 г. с наградата Premio Italia, а за „Голем в долината“ получава наградата Czech Lion (1995). Година по-късно същата награда му е присъдена за музиката към „Крал Юбю“. Много от творбите му са изпълнени за пръв път на значителни международни сцени - Залцбург, Мюнхен, Ню Йорк, а операта му „Вечният Фауст“ спечелва наградата на Международния телевизионен конкурс в Залцбург.

Както личи от самото заглавие, творбата на Фишер е свързана с фигурата на Кръста (Cruх – Кръст). Кръстната фигурата е сред най-експлоатираните в бароковия реторичен репертоар. Нека си спомним огромното значение което тази болезнена хроматична фигура има в творчеството на Йохан Себастиан Бах.

Без съмнение, Гидон Кремер е сред първооткривателите на Астор Пиацоло като автор за концертна сцена. Цигуларят е един от инициаторите на „Пиацоло-вълната“, която и до сега залива с изтънчената си страстност световните музикални подиуми. Измъкването на Ламберто Гардел и Пиацоло от екзотичната локална рамка подари на меломаните един нов обект на обожание - тангото. Тангото като танц, като отношения, като начин на живот, тангото като Свят. Като Свят, който понякога сънуваме.

Нека танго-скептиците си спомнят съдбата на валса преди да свият иронично устни.

А и не е ли прекрасен колосалният хоризонт на Гигон Кремер – от Пиацола до Бах и от Кобекин до Луиджи Ноно...?

От всички водещи цигулари в света Гигон Кремер има може би най-необикновената кариера. Той е роден в Рига, Латвия. Започва обучението си по цигулка на 4-годишна възраст с баща си и дядо си. На 7 години става ученик в Музикалното училище в Рига. На 16 години получава Първа награда на Република Латвия, а две години по-късно започва да учи в Московската консерватория при Давид Ойстрах. Продължава да получава престижни награди, сред които през 1967 г. на конкурса „Кралица Елизабет“ и Първа награда на международните конкурси „Паганини“ и „Чайковски“.

Този успех поставя началото на забележителната кариера на Кремер, който печели световна репутация като един от най-оригиналните и завладяващи артисти от неговото поколение. Свирил е на всички големи концертни сцени с най-известните оркестри в Европа и Америка, в сътрудничество с водещите дириженти сред които Л. Бърнстейн, Х.фон Караян, Кр. Ешенбах, Н. Харнонкурт, Л. Маазел, Р. Мути, З. Мета, Дж. Ливайн, В. Гергиев, Кл. Абадо, сър Невил Маринър и др.

Репертоарът на артиста е невероятно обширен и включва всички стандартни класически и романтични творби за цигулка, както и композиции от майсторите на XX век Хенце, Берг и Щокхаузен. Прави премиери на творби от руски композитори и автори от Източна Европа, като изпълнява множество значими нови композиции, редица от които са посветени на него. Сътрудничи си с различни композитори, сред които А. Шнитке, А. Пярт, Г. Канчели, С. Губайдулина, В. Силвестров, Л. Ноно, Ариберт Райман, Петерис Вакс, Джон Адамс и Астор Пиацола, като изпълнява тяхната музика пред публика по начин, който следва традицията и все пак е съвременен. Ще бъде справедливо, ако се каже, че няма друг солист от неговия ранг, който да е направил толкова много за съвременните композитори през последните 30 години.

Артист с изключително активна звукозаписна дейност, Гигон Кремер има повече от 100 албума, много от които са му донесли престижни награди и признание

за неговата изключителна интерпретаторска мощ. Сред тях са „Grand prix du Disque“, „Deutscher Schallplattenpreis“, „Ernst-von-Siemens Musikpreis“, „Bundesverdienstkreuz“, Premio dell' Accademia Chigiana“, „Triumph Prize 2000“ (Москва) и през 2001 наградата на ЮНЕСКО. През 2002 той и оркестър Kremerata Baltica получават наградата Грами в категорията „Изпълнение на най-добър малък ансамбъл“ за записа „After Mozart“ на фирмата Nonesuch. Този запис получава и наградата ЕСНО 2002 в Германия през есента на същата година.

През 1981 Г. Кремер основава камерния фестивал в Локенхауз (Австрия) - един интимен музикален форум, който продължава да се провежда всяка година. За две години 1997-1998 поема художественото ръководство на фестивала в Гщаат от неговия основател, сър Йехуди Менухин. През 1997 основава камерния оркестър *Кремерата Балтика* в подкрепа и стимул за изявени млади музиканти от трите балтийски държави. От тогава Г. Кремер прави обширни турнета с оркестъра, с който свири в най-престижни концертни зали и фестивали по света. С оркестъра записва и много компакт-дискове за фирмите Teldec и Nonesuch, представяйки за първи път музика от Петерис Вакс и Астор Пиацола, като последният издаден запис от Nonesuch е „Happy Birthday“.

Гигон Кремер свири на цигулка *Гуарнери дел Джезу „екс-Давид“* от 1730 г. Автор е на три книги, издадени на немски език, които отразяват неговите творчески търсения.

Андрей Пушкаръв е роден в Киев, Украйна през 1974. От 6-годишна възраст учи пиано в Киевското музикално училище, а на 14 години започва обучението си като перкусионист при Ал. Блинов. Пак при него, през 1998 завършва Киевската национална музикална академия.

През 1995 печели наградата на фондация „Нови имена на Украйна“ като солист - вибрафонист. Там представя своя собствена композиция. Между 1995 и 1999 изнася множество концерти като солист – вибрафонист, както и с различни камерни ансамбли и оркестри.

През 1999 А. Пушкаръв се присъединява към камерния оркестър Кремерата Балтика. С оркестъра изнася концерти по цял свят и прави записи за фирмата

Nonesuch. Участва като соло-тимпанист и в запис на компакт диска „After Mozart“ , който печели Grammy (2001) и ECHO в Германия (2002). В същото време прави някои преработки за вибрафон, цигулка и камерен оркестър и изнася солови рецитали с Гидон Кремер.

През 2000 Андрей Пушкаръв основава джаз трио (вибрафон, контрабас и ударни), с което изнася множество концерти и участва в международни джаз фестивали.

Програмата подготви
Драгомир Йосифов

There is a great deal of
information in this book
which is of great value
to the student of the
history of the United States
and the world. It is a
very good book and
should be read by all
students of the subject.

The following is a list of
the names of the authors

The following is a list of
the names of the authors

The following is a list of
the names of the authors

The following is a list of
the names of the authors

The following is a list of
the names of the authors

